

16వ అధ్యాయం

۱۶ - بَابٌ فِي الْأَمْرِ بِالْمُحَافَظَةِ عَلَى السُّنَّةِ وَأَدَابِهَا

ప్రవక్త (స) సంప్రదాయాన్ని, మర్యాదలను కాపాడాలి

అల్లాహ్ సెలవిచ్చాడు : "దైవప్రవక్త మీకు ఇచ్చిన దాన్ని పుచ్చుకోండి, ఆయన మిమ్ముల్ని నిషేధించినదాని జోలికి పోకండి."

(అల్ హుష్ర : 7)

ఇంకా ఆయన ఇలా సెలవిచ్చాడు : అతను (దైవప్రవక్త) తన మనోవాంఛలను అనుసరించి చెప్పటం లేదు. ఇది ఒక వహీ, అతనిపై అవతరింపజేయబడుతుంది.

(అన్ నఖ్శ్ : 3 - 4)

ఇంకా ఈ విధంగా సెలవీయబడింది : "ప్రవక్త! నీవు ప్రజలకు ఇలా చెప్పు: మీకు నిజంగానే అల్లాహ్ పట్ల ప్రేమ ఉంటే నన్ను అనుసరించండి. అప్పుడు అల్లాహ్ మిమ్ముల్ని ప్రేమిస్తాడు. మీ సాపాలను మన్నిస్తాడు."

(అలి ఇమాన్ : 31)

ఇంకా ఇలా సెలవిచ్చాడు : "వాస్తవంగానే దైవ ప్రవక్తలో మీకు ఒక మంచి అదర్శం ఉండినది - అల్లాహ్ పై, అంతిమదినంపై ఆశలు పెట్టుకొని అత్యధికంగా అల్లాహ్ ను స్మరించే వ్యక్తికి."

(అల్ అహ్ జాబ్ : 21)

మరొకచోట ఇలా సెలవిచ్చాడు : కాదు, ముహమ్మద్! నీ ప్రభువు సాక్షిగా! వారు తమ పరస్పర విభేదాల విషయంలో నిన్ను

قال الله تعالى : ﴿ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ﴾ [الحشر: 7] ، وقال تعالى : ﴿ وَمَا يَطُوقُ عَنِ الْمَوْكَاةِ ۗ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَحْمَةٌ يُوْحَىٰ ۗ ﴾ [النجم: 3، 4] ، وقال تعالى : ﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ﴾ [آل عمران: 31] ، وقال تعالى : ﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ ﴾ [الأحزاب: 21] ، وقال تعالى : ﴿ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴾ [النساء: 65] ، وقال تعالى : ﴿ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ ﴾ [النساء: 59] ، قال العلماء : معناه إلى الكتابِ وَالسُّنَّةِ . وقال تعالى : ﴿ مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ﴾ [النساء: 80] ،

న్యాయనిర్ణేతగా అంగీకరించనంతవరకు, ఇంకా నీవు ఏ నిర్ణయం చేసినా దానిని గురించి వారి మనస్సులలో ఏమాత్రం సంకోచం లేకుండా దానిని యథాతథంగా శిరసావహించ నంత వరకు వారు నిజమైన విశ్వాసులు కాలేరు.”

(అన్ నిసా : 65)

ఇంకా ఇలా సెలవిచ్చాడు : “మీ మధ్య ఏ విషయంలోనైనా వివాదం తలెత్తితే దాన్ని అల్లాహ్ కు, ప్రవక్తకు నివేదించండి.”

(అన్ నిసా : 59)

విద్యాంసుల అభిప్రాయం ప్రకారం ఇక్కడ దీనికి (అల్లాహ్, ప్రవక్త అంటే) దైవగ్రంథము మరియు ప్రవక్త (స) సంప్రదాయము అని అర్థం. వీటి వెలుగులోనే ధర్మాధర్మాలను తర్కించుకోవాలని భావం.

ఇంకొకచోట ఇలా సెలవీయబడింది : “ప్రవక్తకు విధేయత చూపినవాడు వాస్తవంగా అల్లాహ్ కు విధేయత చూపినట్లే.” (అన్ నిసా : 80)

వేరొకచోట అల్లాహ్ ఇలా అన్నాడు : “(ప్రవక్త!) నిశ్చయంగా నీవు రుజుమార్గం వైపునకు దారి చూపుతున్నావు.” (అష్ మూరా : 52)

అయిన ఇంకా ఇలా అన్నాడు : “దైవప్రవక్త అజ్ఞను ఉల్లంఘించే వారు, తాము ఏదైనా ఉపద్రవంలో చిక్కుకుపోతామేమో అనీ, తమపై బాధాకరమైన శిక్ష ఏదైనా అనతరిస్తుందేమో అని భయపడాలి.” (అన్ నూర్ : 63)

అయిన ఇంకా ఇలా అన్నాడు : “మీ ఇండ్లలో వినిపించబడే అల్లాహ్ వాక్యాలనూ, వివేకంతో కూడుకున్న విషయాలనూ జ్ఞాపకముంచుకోండి.” (అల్ అహ్ జాబ్ : 34)

ఈ అధ్యాయం క్రింద ఇలాంటి సూక్తులు ఇంకా ఉన్నాయి. ఇక దీనికి సంబంధించిన హదీసులు:

وقال تعالى : ﴿وَأَتَىكَ لَتَدَىٰ إِنَّ صِرَطَ مُسْتَقِيمٍ﴾ [الشورى: ٥٢]، وقال

تعالى : ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

[النور: ٦٣]، وقال تعالى :

﴿وَأَذْكُرَكَ مَا بَيْنَ فِي يَوْمِئِذٍ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾

[الأحزاب: ٣٤]؛

والآيات في الباب

كثيرة. وَأَمَّا الأحاديث :

157. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు : నేను మీకు తెలపకుండా వదలిపెట్టిన విషయాలను గురించి మీరు నన్ను (మాటిమాటికీ) అడగటం మానేయండి. ఈ పద్ధతే మీ పూర్వీకులను నాశనం చేసింది. వాళ్ళు (ఇలాగే) చీటికీ మాటికీ ప్రశ్నలు చేసి, తమ ప్రవక్తలతో విభేదించుకునేవారు. కనుక నేను ఏ విషయం నుండి అయినా వారిస్తే మీరు దానికి దూరంగా ఉండండి. నేను మీకేదైనా ఆజ్ఞ ఇస్తే వీలైనంతవరకు దాన్ని పాలించడానికి ప్రయత్నించండి. (బుఖారీ - ముస్లిం)

(సహీహ్ బుఖారీలోని 'ఏతిసామ్' ప్రకరణంలోనూ ఇంకా సహీహ్ ముస్లిం లోని ప్రవక్త మహిమోన్నతల ప్రకరణంలోనూ ఈ హదీసు ప్రస్తావనకు వచ్చింది.)

ముఖ్యాంశాలు

తగిన కారణమేదీ లేకుండా అనవసరంగా ప్రశ్నలు వేసి కూపీలు లాగడం, అల్లాహ్ మరియు ఆయన ప్రవక్త ఆదేశాల్లో విభేదాలు సృష్టించడం, అనుమానాలు రేకెత్తించడం వినాశానికి దారితీస్తుంది. దేవుడు, ఆయన ప్రవక్త ఇచ్చిన ఆదేశాలను మారుమాట్లాడకుండా ఆచరణలో పెట్టాలి. ఇదే సరైన మార్గం. వెంట్రుక తోలు ఒలిచే చందాన ధర్మాదేశాల కూపీలులాగే ఫికహ్ విధానాలు కూడా ఇందులోకి వస్తాయి. వాటివల్ల విభేదాలు, జగడాల ద్వారం తెరచుకుంటుంది. అనైక్యతకు, అసంఘటితత్వానికి మార్గం సుగమం అవుతుంది. నేడు ముస్లిం నమాజం వినాశానికి గొనిపోయే ఇటువంటి అడ్డదారుల్ని వదలిపెట్టి మానవజాతి శాంతిశ్రేయాలకు పూచీవహించిన ఏకైక రుజుమార్గం వైపుకు మరలిరావాలి. ఎప్పటికైనా సత్యమార్గం ఒక్కటే. "ఫమాజా బాదల్ హఖ్ఖి ఇల్లజ్జలాల్" సత్యం తరువాత మార్గభ్రష్టత తప్ప ఇంకేం ఉంటుంది?

١٥٧ - فَاوَّلُ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «دَعُونِي مَا تَرَكْتُكُمْ إِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَثْرَةً سؤَالِهِمْ، وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ، فَإِذَا تَوَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ، وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ» متفق عليه.

158. హజ్రత్ అబూ నజీహ్ ఇర్బాజ్ బిన్ సారియా (రజి) కథనం : ఒకసారి దైవ ప్రవక్త (సల్లం) మాకు ఎంతో ప్రభావ వంతమైన హితబోధ చేశారు. అది విని మా హృదయాలు భయంతో కంపించి పోయాయి. కళ్ళవెంబడి అశ్రుధారలు ప్రవహించాయి. అప్పుడు, మేము “ఓ దైవప్రవక్తా! ఇది వీడ్కోలు పలికేవాడు చేసే హితవులాగుంది. కనుక మీరు మాకు ఏమైనా ఉపదేశించండి” అని కోరాము. అప్పుడు ఆయన ఈ విధంగా ఉపదేశించారు -

“నేను మీకు దైవానికి భయపడుతూ ఉండమని, (మీ నాయకుడు చెప్పినట్లు) విని ఆయనకు విధేయత చూపమని ఉపదేశిస్తున్నాను. మీకు నాయకుడిగా నియమించబడేవాడు నీగ్రో జాతికి చెందిన ఒక బానిస అయినాసరే, (మీరు అతనికి విధేయత చూపాలి). (గుర్తుంచుకోండి!) మీలో ఎవరైనా (నా తదనంతరం) బ్రతికి ఉంటే అతి త్వరలోనే అతను ఎన్నో విభేదాలు చూస్తాడు. కనుక (అలాంటి సంక్షోభ పరిస్థితుల్లో) మీరు నా సంప్రదాయాన్ని ఇంకా సన్మార్గం పొందిన, సజ్జనులైన ఖలీఫాల విధానాన్ని అనుసరించాలి. వాటిని మీరు దంతాలతోనైనాసరే (ఆఖరి సమయం వరకు) గట్టిగా పట్టుకోండి. ధర్మంలో కొత్తపోకడలకు దూరంగా ఉండండి. ఎందుకంటే ప్రతి బిద్అత్

۱۵۸ - الثَّانِي: عَنْ أَبِي نَجِيحِ الْعِرْبَاضِ بْنِ سَارِيَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: «وَعَظَّنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَوْعِظَةً بَلِيغَةً وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَانَتْهَا مَوْعِظَةً مُؤَدِّعَةً فَأَوْصِنَا. قَالَ: «أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ [حَبَشِي]، وَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا. فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِّدِينَ، عَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُخَدَّنَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ» رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ،

(కొత్తపోకడ) మార్గభ్రష్టతే. (దీనిని అబూ దావూద్ మరియు తిర్మిజీలు ఉల్లేఖించారు. తిర్మిజీ దీనిని 'హసన్' మరియు 'సహీహ్'గా ఖరారు చేశారు.)

والترمذي وقال: حديث حسن صحيح.
«التَّوَجُّدُ بِالذَّالِ الْمَعْجَمَةِ: الْأَنْبَابُ،
وَقِيلَ: الْأَضْرَاسُ.»

“నవాజిజ్” అంటే కొరుకుడు పళ్లు. కొందరి అభిప్రాయం ప్రకారం నవాజిజ్ అంటే దవడలు అని అర్థం.

(సుననె అబూదావూద్లోని 'సున్నత్' ప్రకరణంలోనూ ఇంకా జామె తిర్మిజీలోని విద్యాప్రకరణంలోనూ ఈ హదీసు వచ్చింది.)

ముఖ్యాంశాలు

ఈ హదీసులో విశ్వాసులు దైవానికి భయపడుతూ ఉండాలని, తమ నాయకులకు విధేయత చూపాలని ప్రబోధించబడడంతోపాటు నజ్జనులైన ఖలీఫాల విధానాన్ని అనుసరించాలని, ధర్మంలో తలెత్తే కొత్తపోకడలకు దూరంగా ఉండాలని కూడా తాకీదు చేయబడింది. అంతేకాదు, రాబోయే కాలంలో ముస్లిం సమాజంలో విభిన్న వాదాలు తలెత్తుతాయని కూడా దైవప్రవక్త (సల్లం) ముందే భవిష్యవాణి పలికారు. అంతేకాదు, ఆ తరువాత వెంటనే సన్మార్గం ఏదో కూడా సూచించారు. ప్రవక్త సంప్రదాయాన్ని, నజ్జనులైన ఖలీఫాల ఆనవాయితీలను మించిపోకుండా ఉండటమే సరైన మార్గమని అన్నారు. లోకంలో పలువురి నుంచి పలువాదాలు, భేదాభిప్రాయాలు వినపడుతున్నప్పుడు సత్యాన్ని, సహేతుకాన్ని గ్రహించటంకోసం ఈ హదీసు ఒక ప్రమాణంగా దోహదపడుతుంది. దైవప్రవక్త సూచించిన ఈ ప్రామాణికతనే ముస్లింలు ఏకైక ప్రమాణంగా అంగీకరిస్తే ఎంత బాగుంటుంది!!

159. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) “స్వర్గం వద్ద నుకున్నవారు తప్ప నా ఉమ్మత్ (సమాజం)లోని ప్రతి ఒక్కరూ స్వర్గంలోకి ప్రవేశిస్తారు” అని అన్నారు. అది విని “దైవప్రవక్తా! స్వర్గం వద్దనేవాడు కూడా ఉంటాడా?” అని ఎవరో సందేహపడగా, అందుకు ఆయన “నాకు విధేయత చూపినవాడు స్వర్గానికి పోతాడు.

١٥٩ - الثَّالِثُ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبِي.» قِيلَ: وَمَنْ يَا أَيْ رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبِي.» رواه البخاري.

నన్ను ధిక్కరించినవాడే స్వర్గం లోకి ప్రవేశించడానికి నిరాకరించిన వాడు” అని సమాధానమిచ్చారు. (బుఖారీ)

(సహీహ్ బుఖారీలోని ‘ఏతిసామ్’ ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ఇక్కడ ఉమ్మత్ అంటే ఉమ్మతై ఇజాబత్ అనగా దైవసందేశాన్ని అంగీకరించిన సమాజం అని అర్థం. దైవప్రవక్త పిలుపుకు అనుకూలంగా స్పందించి ఆయన్ని విశ్వసించిన వారన్నమాట. వీరిలో కూడా దైవప్రవక్త విధేయతలో నికార్షయిన విశ్వాసులు మాత్రమే స్వర్గంలోకి ప్రవేశిస్తారు. అవిధేయులకు, ధిక్కారులకు స్వర్గంలో ప్రవేశించే అర్హత లేదు.

160. హజ్రత్ అబూ ముస్లిం - మరి కొందరి అభిప్రాయంలో అబూ ఇయాస్ సలమా బిన్ అమ్ బిన్ అక్వా (రజి) కథనం : ఒక వ్యక్తి దైవప్రవక్త (స) సమక్షంలో ఎడమచేత్తో తిన్నాడు. ఆయన ఆ వ్యక్తిని కుడిచేత్తో తినమని ఆదేశించారు. అందుకతను “నేను (కుడి చేత్తో) తినలేను” అన్నాడు. దానికి ఆయన “నీవు (నిజంగానే కుడిచేత్తో) తినలేకపోదువు గాక!” అని శపిస్తూ “గర్వం ఇతణ్ణి అలా తినకుండా చేస్తుంది” అని అన్నారు. (ఇక ఆ తరువాత నుంచి) ఆ వ్యక్తి తన కుడి చేయిని నోటిదాకా లేపలేకపోయాడు.

(ముస్లిం)

(సహీహ్ ముస్లిం లోని పానీయాల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

1. తగు కారణమేదీ లేకుండా ఎడమచేత్తో తినటం, త్రాగటం ఎంతో అసభ్యకరమైన చేష్ట. చూసేవారికి కూడా అది చాలా అసహ్యంగా అనిపిస్తుంది. కేవలం తినటం, త్రాగటమే కాదు, ప్రతి మంచి పనినీ దైవప్రవక్త (సల్లం) కుడిచేత్తోనే మొదలుపెట్టేవారు.

۱۶۰ - الرَّايُّعُ: عَنْ أَبِي مُسْلِمٍ، وَقِيلَ: أَبِي إِيَاسٍ سَلَمَةَ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا أَكَلَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِشِمَالِهِ فَقَالَ: «كُلْ بِيَمِينِكَ» قَالَ: لَا اسْتَطِيعُ. قَالَ: «لَا اسْتَطَعْتَ» مَا مَنَعَهُ إِلَّا الْكِبَرُ، فَمَا رَفَعَهَا إِلَى فِيهِ. رواه مسلم.

2. గర్వంతో, తలబిరుసుతనంతో దైవప్రవక్త (సల్లం) సంప్రదాయాన్ని వదలిపెట్టడం ఎంతో ప్రమాదకరమైన విషయం. అది మనిషి విశ్వాసానికే (ఈమాన్ కే) చేటు.

161. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అంటుం డగా తాను విన్నానని హజ్రత్ అబూ అబ్దుల్లాహ్ నోమాన్ బిన్ బషీర్ (రజి) తెలియజేశారు: మీరు మీ పంక్తుల్ని తిన్నగా ఉంచుకోవాలి. లేకపోతే అల్లాహ్ మీ మధ్య వ్యతిరేకతలను సృష్టిస్తాడు. (బుఖారీ - ముస్లిం)

ముస్లింలోని వేరొక ఉల్లేఖనంలో ఇలా ఉంది : దైవప్రవక్త (స) మాతో కలిసి బాణాలను సరిచేసినట్లే మా పంక్తులను తిన్నగా చేసేవారు. ఆ విధంగా మేము దీని ప్రాముఖ్యతను అర్థం చేసుకున్నా మని గ్రహించాకే ఆయన (ఇఖామత్ అనంతరం 'అల్లాహు అక్బర్' అంటూ) నమాజు మొదలెట్టేవారు. ఒకసారి ఆయన (నమాజు చేయించటం కోసం) వచ్చారు. నమాజు కోసం నిలబడి అల్లాహు అక్బర్ అనబోయేంతలో (వెనుక నించున్న) ఒక వ్యక్తి రొమ్ము భాగం (పంక్తినుండి) బయటికి వచ్చి నట్లు ఆయనకు కనిపించింది. అది చూసి ఆయన "దేవుని దాసులారా! (నమాజుకు ఉపక్రమించినప్పుడు) మీరు మీ పంక్తుల్ని తప్పకుండా తిన్నగా ఉంచుకోండి లేకపోతే అల్లాహ్ మీ మధ్య విభేదాలను సృష్టిస్తాడు (లేదా మీ

۱۶۱ - الخَامِسُ: عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ التُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَتَسُوَّنَّ صُفُوفَكُمْ أَوْ لِيُخَالِفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وُجُوهِكُمْ» متفقٌ عليه. وفي روايةٍ لمسلم: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُسَوِّي صُفُوفَنَا حَتَّى كَأَنَّمَا يُسَوِّي بِهَا الْقِدَاحَ حَتَّى إِذَا رَأَى أَنَا قَدْ عَقَلْنَا عَنْهُ. ثُمَّ خَرَجَ يَوْمًا، فَقَامَ حَتَّى كَادَ أَنْ يَكْبُرَ، فَرَأَى رَجُلًا بَادِيًا صَدْرُهُ فَقَالَ: «عِبَادَ اللَّهِ لَتَسُوَّنَّ صُفُوفَكُمْ أَوْ لِيُخَالِفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وُجُوهِكُمْ».

ముఖాలను వ్యతిరేకంగా మార్చి వేస్తాడు).

(సహీహ్ బుఖారీలోని 'అజాన్' ప్రకరణంలోనూ, ఇంకా సహీహ్ ముస్లిం లోని 'సమాజ్' ప్రకరణంలోనూ ఈ హదీసు ప్రస్తావనకు వచ్చింది.)

ముఖ్యాంశాలు

హదీసులో వచ్చిన “అవ్ లయుఖాలిపున్నల్లాహు బైన వుజూహికుమ్” (లేకపోతే అల్లాహ్ మీ ముఖాలను వ్యతిరేకంగా మార్చివేస్తాడు) అన్న వాక్యానికి శాబ్దిక అర్థం తీసుకుంటే, మీరు ఆజ్ఞోల్లంఘనకు పాల్పడుతున్నందుకు శిక్షగా అల్లాహ్ మీ ముఖాలను మెడలవైపుకు తిప్పి వేస్తాడని భావం. సందర్భానుసారం, అల్లాహ్ మీ మధ్య విభేదాలను, అంతరాలను సృష్టిస్తాడనే అర్థం కూడా వస్తుంది. ఏదిఏమైనా నమాజుకోసం నించున్నప్పుడు పంక్తులు సక్రమంగా, తిన్నగా ఉండాలని ఈ హదీసులో నొక్కి వక్కాణించబడింది. నేడు చాలామంది ముస్లింలు ఈ విషయం పట్ల ఏమరుపాటుకులోనై ఉన్నారు. ఈనాడు సాధారణంగా మస్జిదుల్లో దైవప్రవక్త (స) సంప్రదాయాన్ననుసరించి నమాజులో పంక్తుల్ని సక్రమంగా, తిన్నగా ఉంచే ఏర్పాటు చేయలేక పోవడం శోచనీయమైన విషయం.

162. హజ్రత్ అబూ మూసా (రజి) కథనం : మదీనాలో రాత్రిపూట ఒక ఇల్లు పరివారసమేతంగా కాలిపోయింది. దైవ ప్రవక్త (సల్లం)కు ఈ విషయం తెలియ జేయబడగా, ఆయన “ఈ అగ్ని మీకు శత్రువు. కనుక మీరు పడుకోబోయే ముందు దానిని ఆర్పివేయండి” అని తాకీదు చేశారు. (బుఖారీ - ముస్లిం)

۱۶۲ - السَّادِسُ: عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: اخْتَرَقَ بَيْتٌ بِالْمَدِينَةِ عَلَى أَهْلِهِ مِنَ اللَّيْلِ، فَلَمَّا حُلِدَتْ رَسُولُ اللهِ ﷺ بِشَأْنِهِمْ قَالَ: «إِنَّ هَذِهِ النَّارَ عَدُوٌّ لَكُمْ، فَإِذَا بَنِمْتُمْ فَأَطْفِئُوهَا عَنْكُمْ، مَتَّفَعٌ عَلَيْهِ.

(సహీహ్ బుఖారీలోని అనుమతి తీసుకునే ప్రకరణంలోనూ, సహీహ్ ముస్లిం లోని పానీయాల ప్రకరణంలోనూ ఈ హదీసు ప్రస్తావనకు వచ్చింది.)

ముఖ్యాంశాలు

హదీసులోని హెచ్చరిక నూనెవొత్తులు, క్రొవ్వొత్తులతో మండే దీపాలకు సంబంధించినది. వీటివల్ల ఏ క్షణంలోనైనా మంటలంటుకునే ప్రమాదం ఉంటుంది. కనుక వీటిని ఎంతో జాగ్రత్తగా వాడుకోవాలి. ఇతర పనుల్లో నిమగ్నమయ్యేముందు వీటిని ఆర్పివేయాలి. ముఖ్యంగా

రాత్రి పడుకోబోయేముందు ఏ కొంత నిప్పు అయినా దానిని నిర్లక్ష్యంగా వదలిపెట్టి పడుకో కూడదు. దైవప్రవక్త కాలంలో అటువంటి దీపాలే ఉపయోగించేవారు కనుక ఆయన ఈ విషయమై ప్రజల్ని అప్రమత్తం చేశారు. ఈనాటి విద్యుద్దీపాల వల్ల అటువంటి ప్రమాదమేమీ ఉండదుగాని వాటిపట్ల కూడా అప్రమత్తత అవసరమే. అలాగే వంటింట్లో రాత్రిపూట వంట గ్యాస్‌ను ఆఫ్ చేయటం అవసరం.

163. హజ్రత్ అబూ మూసా (రజి) గారే చేసిన మరొక కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రబోధించారు : అల్లాహ్ నాకిచ్చి పంపిన మార్గదర్శకత్వం మరియు జ్ఞానాలు నేలపై కురిసే వర్షం లాంటివి. ఆ నేలలోని కొంతభాగం సారవంతమైనది. అది (వర్షపు) నీటిని పీల్చుకొని పచ్చికను, చెట్లుచేమలను మొలకెత్తించింది. ఆ నేలలోని మరి కొంత భాగం బంజరుభూమి. అది (నీటిని పీల్చుకోలేకపోయినా) నిల్వ మాత్రం చేసి ఉంచింది. ఆ నీటితో అల్లాహ్ ప్రజలకు ప్రయోజనం చేకూర్చు తాడు. వారు ఆ నీటిని త్రాగుతారు (తమ పశువులకు) త్రాపిస్తారు, ఇంకా పంట పొలాలకోసం వినియోగిస్తారు. ఆ వర్షమే మెట్టపల్లాలు లేని చదునైన నేలపై కూడా కురిసింది. కాని ఆ నేల వర్షపు నీటిని నిలిపి ఉంచటంగాని, పచ్చికను మొలకెత్తించటం గాని చేయజాలదు. ఈ (తొలి రెండు) ఉదాహరణలు దైవధర్మాన్ని అర్థం చేసుకున్న వ్యక్తికి వర్తిస్తాయి. దేవుడు నాకిచ్చి పంపిన

۱۶۳ - السَّابِعُ: عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مَثَلُ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ مِنَ الْهُدَى وَالْعِلْمِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَصَابَ أَرْضًا فَكَانَتْ مِنْهَا طَائِفَةٌ طَيِّبَةٌ، قَبِلَتِ الْمَاءَ فَأَنْبَتَتِ الْكَلَاءَ وَالْعُشْبَ الْكَثِيرَ، وَكَانَ مِنْهَا أَجَادِبٌ أَمْسَكَتِ الْمَاءَ، فَفَنَعَ اللَّهُ بِهَا النَّاسَ فَشَرِبُوا مِنْهَا وَسَقَوْا وَزَرَعُوا. وَأَصَابَ طَائِفَةٌ مِنْهَا أُخْرَى، إِنَّمَاهِي قِينَعَانٌ لَا تُنْسِكُ مَاءً وَلَا تُنْبِتُ كَلَاءً. فَذَلِكَ مَثَلُ مَنْ فَفَعَهُ فِي دِينِ اللَّهِ، وَنَفَعَهُ بِمَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ، فَعَلِمَ وَعَلَّمَ، وَمَثَلُ مَنْ لَمْ يَزَفَعْ بِذَلِكَ رَأْسًا، وَلَمْ يَقْبَلْ هُدَى اللَّهِ الَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ، مُتَفَقِّ عَلَيْهِ. فَفَعَهُ بِضَمِّ الْقَافِ عَلَى الْمَشْهُورِ، وَقِيلَ: بِكُسْرِهَا، أَي: صَارَ فَعِيهَا.

జ్ఞానం, సన్మార్గాలతో అతనికి ప్రయోజనం చేకూర్చాడు. అతను (స్వయంగా ధర్మ)జ్ఞానాన్ని ఆర్జించి (ఇతరులక్కూడా) బోధించాడు. ఇక (మూడవ) ఉదాహరణ (ధర్మం) వైపు తలెత్తిఅయినా చూడకుండా, దేవుడు నాకిచ్చి పంపిన సన్మార్గాన్ని తృణీకరించినవానికి వర్తిస్తుంది. (బుఖారీ - ముస్లిం)

‘ఫఖుహ’ అంటే ఆ వ్యక్తి ఫఖీహ్ (ధర్మ వేత్త) అయ్యాడు అని అర్థం.

(సహీహ్ బుఖారీలోని విద్యాప్రకరణంలోనూ, ఇంకా సహీహ్ ముస్లింలోని ప్రవక్త (స) మహిమోన్నతల ప్రకరణంలోనూ ఈ హదీసు పొందుపరచబడి ఉంది.)

ముఖ్యాంశాలు

దైవప్రవక్త (సల్లం) కు వొసగబడిన దివ్య జ్ఞానం మరియు సన్మార్గాలను ఈ హదీసులో ప్రయోజనం చేకూర్చే వర్షంతో పోల్చడం జరిగింది. ఎందుకంటే వర్షం బంజరుగా పడివున్న మృతభూమిని సస్యశ్యామలంగా మార్చేసినట్లు ఈ జ్ఞానోపదేశాలు కూడా మోడువారిన మానవ హృదయాలలో తిరిగి ప్రాణం పోస్తాయి. ఈ దివ్య జ్ఞానం ద్వారా ప్రయోజనం పొందే వానిని సారవంతమైన నేలతో పోల్చడం జరిగింది. ఇంకా ఈ దివ్య జ్ఞానాన్ని ఆర్జించి ఇతరులక్కూడా బోధించినప్పటికీ తాను మాత్రం దానిని ఆచరించకుండా దాని ఫలాలను పొందలేకపోయిన వాడిని గట్టి నేలతో పోల్చడం జరిగింది. అది వర్షపు నీటిని నిల్వచేసి ప్రజలకు ప్రయోజనం చేకూరుస్తుంది. కాని దానివల్ల ఆ నేలపై ఎలాంటి మొక్కలూ మొలకెత్తవు.

దీనికి భిన్నంగా దైవ జ్ఞానానికి అనుగుణంగా అమలుచేయటం కాదుగదా; కనీసం దాని గురించి వినడానికైనా సిద్ధపడని అజన్మ బధిరుల్ని మెట్టపల్లాలు లేని చదునైన గట్టినేలతో పోల్చడం జరిగింది. అది నీటిని పీల్చుకోదు, ఆ ప్రాంతంలో మొక్కలు లాంటివి మొలకెత్తవు. కనీసం ప్రజలకు ఉపయోగపడేవిధంగా వర్షపునీటిని నిల్వచేసి కూడా ఉంచదు. ఈ మూడో వ్యక్తి అందరికన్నా నీచుడు. తను స్వయంగా దైవజ్ఞానంతో ప్రయోజనం పొందడు సరికదా, ఇతరులక్కూడా ప్రయోజనం చేకూర్చాడు. ఇంకా ఈ హదీసులో ప్రజలు ధర్మజ్ఞానాన్ని ఆర్జించి ఇతరులకు కూడా నేర్పాలని పురికొల్పడం జరిగింది. దానివల్ల నిర్లక్ష్య ధోరణి, ఏమరుపాటు పనికిరాదని బోధించటం జరిగింది.

164. హజ్రత్ జాబిర్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రబోధించారు: నన్నూ, మిమ్మల్నుందరినీ ఈ విధంగా పోల్చవచ్చు. ఒక వ్యక్తి అగ్నిని రాజేయగా, అందులోకి దీపపు పురుగులు, కీటకాలు వచ్చి పడిపోసాగాయి. ఆ వ్యక్తి (అవి అగ్నిలో పడిపోకుండా) ఆపడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. అలాగే నేను కూడా మిమ్మల్ని మీ నడుం పట్టి మరీ నరకాగ్నిలో పడిపోకుండా కాపాడుతున్నాను. కాని మీరు నా చేతుల్లో నుంచి జారి (విడిపించుకొని నరకాగ్నిలో పడి) పోతున్నారు. (ముస్లిం)

١٦٤ - الثَّامِنُ: عن جابر رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: «مَثَلِي وَمَثَلُكُمْ كَمَثَلِ رَجُلٍ أَوْقَدَ نَارًا فَجَعَلَ الْجَنَادِبُ وَالْفَرَاشُ يَقَعْنَ فِيهَا وَهُوَ يَذُبُّ عَنْهَا وَأَنَا آخِذٌ بِحُجَزِكُمْ عَنِ النَّارِ، وَأَنْتُمْ تَقْلُتُونَ مِنْ يَدَيَّ» رواه مسلم. «الْجَنَادِبُ»: نَحْوُ الْجَرَادِ وَالْفَرَاشِ، هَذَا هُوَ الْمَعْرُوفُ الَّذِي يَقَعُ فِي النَّارِ. وَالْحُجَزُ: جَمْعُ حُجْرَةٍ، وَهِيَ مَعْقِدُ الْإِزَارِ وَالسَّرَاوِيلِ.

‘జనాదిబ’ అంటే మిడుత, దీపపు పురుగులాంటి కీటకం. ఈ కీటకం అగ్నిలో పడిపోతుందని ప్రతీతి. ‘హుజజ్’ అనేది ‘హుజ్జతున్’ కు బహువచనం. అంటే అంగవస్త్రము, షరాయి లాంటివి కట్టుకునే శరీరభాగం, నడుం అని అర్థం.

(సహీహ్ ముస్లిం లోని ప్రవక్త మహిమోన్నతల ప్రకరణం)

ముఖ్యంశాలు

ఈ హదీసులో దైవప్రవక్త (సల్లం) గారికి తన ఉమ్మత్ (సమాజం) పట్ల ఉన్న ప్రేమావాత్సల్యాలు, వారి సాఫల్యం కోసం ఆయన పడే ఉబలాటం, ఆతురతలు ఏ స్థాయిలో ఉండేవో తెలుస్తోంది. మానవాళి సన్మార్గం కోసం ఈ ఆర్థత ఆయన హృదయంలో జీవితకాలమంతా ఉండింది. మరోవైపు ఈ హదీసులో మానవుల దౌర్భాగ్యం కూడా వివరించబడింది. ఉమ్మత్ పట్ల తనకుగల విపరీతమైన ప్రేమానురాగాల మూలంగా దైవప్రవక్త (సల్లం) వారి సన్మార్గం కోసం చిత్తశుద్ధితో, ఎలాంటి ప్రతిఫలాన్నీ ఆశించకుండా సకల సన్నాహాలూ చేస్తుండగా ప్రజలు మాత్రం ఈమాన్ (విశ్వాస) భాగ్యానికి నోచుకోక దీపపు పురుగుల మాదిరిగా తమను నరకాగ్నికి ఆహుతి చేసుకోవడానికే ఇష్టపడుతున్నారు.

165. హజ్రత్ జాబిర్ (రజి) గారే చేసిన కథనం : దైవప్రవక్త (స) (భోజనానం తరం) వ్రేళ్ళు, మరియు కంచం నాక్కోవాలని ఆదేశించారు. ఆయన ఇంకా ఇలా అన్నారు : మీరు తినే ఆహారంలో శుభం ఎక్కడ (దాగి) వుంటుందో మీకు తెలియదు. (ముస్లిం)

ముస్లింలోని వేరొక ఉల్లేఖనంలో: దైవ ప్రవక్త (స) ఇలా ఉపదేశించారని ఉంది: మీలో ఎవరి (చేతి) నుండి అయినా అన్నం ముద్ద క్రిందపడిపోతే, అతను ఆ ముద్దను ఎత్తి దానికి తగిలిన మట్టిని శుభ్రంచేసుకొని తినేయాలిగాని దానిని పైతాన్ కోసం వదలిపెట్టకూడదు. వ్రేళ్ళను నాక్కోనంతవరకు తిన్న చేతిని గుడ్డతో తుడుచుకోరాదు. ఎందుకంటే, ఏ అన్నం (మెతుకు)లో శుభం ఉందో అతనికి తెలియదు.

ముస్లింలోని ఇంకొక ఉల్లేఖనంలో ఇలా ఉంది : పైతాన్ ప్రతి పనిలోనూ మీ దగ్గరకు వస్తుంటాడు. కనుక మీలో ఎవరి చేతి నుంచి అయినా అన్నం ముద్ద క్రిందపడిపోతే, అతను దాన్ని ఎత్తి దానికి తగిలిన మట్టిని శుభ్రంచేసుకొని తినేయాలి గాని దానిని పైతాన్ కోసం వదలిపెట్టకూడదు.

(సహీహ్ ముస్లింలోని పానీయాల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

భోజనం చేసిన తరువాత ఎంగిలి చేతి వ్రేళ్ళను నాక్కోవాలని, కంచాన్ని కూడా శుభ్రం

١٦٥ - التَّاسِعُ: عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، أَمَرَ بِلَعْقِ الْأَصَابِعِ وَالصُّخْفَةِ وَقَالَ: «إِنَّكُمْ لَا تَذَرُونَ فِي أَيَّهَا الْبِرْكَةِ»، رواه مسلم. وفي رواية له: «إِذَا وَقَعَتْ لُقْمَةٌ أَحَدِكُمْ، فَلْيَأْخُذْهَا فَلْيَمِطْ مَا كَانَ بِهَا مِنْ أَدَى، وَلْيَأْكُلْهَا، وَلَا يَدْعُهَا لِلشَّيْطَانِ، وَلَا يَمْسَحَ يَدَهُ بِالْمِنْدِيلِ حَتَّى يَلْعَقَ أَصَابِعَهُ؛ فَإِنَّهُ لَا يَذَرِي فِي أَيِّ طَعَامِهِ الْبِرْكَةَ». وفي رواية له: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَخْضُرُ أَحَدَكُمْ عِنْدَ كُلِّ شَيْءٍ مِنْ شَأْنِهِ حَتَّى يَخْضُرَهُ عِنْدَ طَعَامِهِ، فَإِذَا سَقَطَتْ مِنْ أَحَدِكُمُ اللَّقْمَةُ فَلْيَمِطْ مَا كَانَ بِهَا مِنْ أَدَى، فَلْيَأْكُلْهَا، وَلَا يَدْعُهَا لِلشَّيْطَانِ».

చేసుకోవాలని ఈ హదీసులో ఉపదేశించడం గమనార్హం. దీనివల్ల అనేక ప్రయోజనాలున్నాయి. మొదటిది : ఎంగిలి చేతిలో లేక కంచంలో మిగిలి వున్న పదార్థంలోనే బహుశా శుభం ఉండవచ్చు. అలాంటప్పుడు భోజనం చేసిన వ్యక్తి వాటిని శుభ్రం చేసి తినకపోతే అతను ఆ శుభాన్ని కోల్పోయే అవకాశముంది. రెండోది; ఇది వినమ్రతను, అణకువను సూచిస్తుంది. ఇలా చేయడం వల్ల అహంకారుల, గర్విష్టుల గర్వం అణుగుతుంది. మూడోది; దైవానికి కృతజ్ఞతలు తెలుపు కున్నట్లవుతుంది. నాల్గోది; ఇలా చేస్తే పైతాన్ పరాభవం పాలొతాడు. అతని కుయుక్తుల్ని తిప్పికొట్టినట్లవుతుంది. ఈ రోజుల్లో ప్రజలు విందుభోజనాల్లో ఎంతో అన్నాన్ని మట్టిపాలుచేసి రోడ్లపై, చెత్తకుండీల్లో పారవేస్తున్నారు. ప్రజలు దైవప్రసాదితాన్ని ఏ విధంగా నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నారో, ఇస్లామీయ ఆదేశాలను ఎలా తుంగలో తొక్కిపెడుతున్నారో దీన్నిబట్టి ఊహించవచ్చు. అల్లాహ్ మనల్ని రక్షించుగాక! (ఆమీన్)

166. హజ్రత్ ఇబ్నె అబ్బాస్ (రజి) కథనం: దైవప్రవక్త (సల్లం) మా మధ్య నిలబడి ఇలా హితోపదేశం చేశారు : ప్రజలారా! మీరందరూ బోసి పాదాలతో, నగ్న శరీరాలతో (తల్లి కడుపునుండి పుట్టినప్పటిలాగా) వడుగు (ఖత్తా) చేయ బడని వారిగా దైవం ముందు సమీకరించబడతారు. (దేవుడు దివ్య ఖుర్ఆన్ లో సెలవిచ్చాడు): - మేము మొదట్లో సృష్టిని చేసినట్లే మళ్ళీ దానిని చేస్తాము. ఇది మాపై బాధ్యతగా ఉన్న ఒక వాగ్దానం. మేము ఈ పనిని ఎలాగైనా చేయవలసి ఉన్నది.

(అల్ అంబియా : 104)

“వినండి! ప్రళయదినాన అందరికన్నా ముందు హజ్రత్ ఇబ్రాహీం (అలైహి)కు బట్టలు తొడిగించటం జరుగుతుంది. ఇంకా వినండి! (ఆ రోజు) నా అనుచర సమాజానికి చెందిన కొంతమందిని తీసుకొచ్చి, వారిని పట్టుకొని వామపక్షం వైపు (నించోబెట్టడం) జరుగుతుంది.

۱۶۶ - العاشِرُ: عن ابن عباس، رضي الله عنهما، قال: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمَوْعِظَةٍ فَقَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ مَخْشُورُونَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى حُفَاةَ عُرَاةٍ غُرْلًا ﴿ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُمْ وَهَذَا عَطِينًا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴾ [الأنبياء: ۱۰۴]، أَلَا وَإِنَّ أَوَّلَ الْخَلَائِقِ يَكْسَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِبْرَاهِيمَ ﷺ، أَلَا وَإِنَّهُ سَيَجَاءُ بِرِجَالٍ مِنْ أُمَّتِي، فَيُؤَخَذُ بِهِمْ ذَاتَ الشَّمَالِ؛ فَأَقُولُ: يَا رَبِّ! اصْحَابِي؛ فَيَقَالُ: إِنَّكَ لَا تَذَرِي مَا أَحَدْتُوا بَعْدَكَ،

వారిని చూసి నేను, “ప్రభూ! వీళ్ళు నా అనుచరులే” అని అంటాను. అప్పుడు “ఓ దైవప్రవక్తా! నీ తదనంతరం వీళ్ళు (ధర్మంలో) ఎన్ని కొత్త పోకడలను సృష్టించారో నీకు తెలియదు” అని ఆయనకు తెలియజేయడం జరుగుతుంది. అది విని నేను ‘సత్పురుషుడైన దాసుడు’ (హజ్రత్ ఈసా ప్రవక్త) అన్నట్లుగానే, “నేను వారిమధ్య ఉన్నంత కాలం వరకే నేను వారిని కనిపెట్టి ఉన్నాను. నీవు నన్ను వెనక్కి పిలుచుకున్న తరువాత నీవే వారిని కనిపెట్టి ఉంటున్నావు. నీవు సర్వ విషయాలను కనిపెట్టి ఉండేవాడవు. ఇప్పుడు ఒకవేళ నీవు వారిని శిక్షించినట్లయితే వారు నీ దాసులు, ఒకవేళ క్షమించినట్లయితే నీవు శక్తిమంతుడవు, వివేకవంతుడవు” అని అంటాను. అప్పుడు నాతో “నీవు వీళ్ళను వదలిపెట్టి వెళ్ళిన తరువాత వీళ్ళు ధర్మభ్రష్టులై (జీవితాంతం అలాగే ఉండి) పోయారు” అని చెప్పబడుతుంది.

(బుఖారీ - ముస్లిం)

‘గుజ్జలన్’ అంటే వడుగు (ఖత్నా) చేయబడనివారుగా అని అర్థం.

(సహీహ్ బుఖారీలోని దైవప్రవక్తల ప్రకరణంలోనూ, ఇంకా సహీహ్ ముస్లింంలోని ‘స్వర్గసుఖాల’ ప్రకరణంలోనూ ఈ హదీసు ప్రస్తావనకు వచ్చింది.)

ముఖ్యాంశాలు

1. ధర్మభ్రష్టతకు శిక్ష నరకమేనని ఈ హదీసు ద్వారా తెలుస్తోంది. ఇది కుఫ్ర

فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ : ﴿ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ ﴾ إِلَى قَوْلِهِ : ﴿ أَلَمْ يَرَوْا لِمَكِيدَتِ الْإِنسَانِ ﴾ [المائدة: ١١٧] ، [١١٨] ، فَيَقَالُ لِي : إِنَّهُمْ لَمْ يَرَوْا مُرْتَدِّينَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ مُنْذُ فَارَقْتَهُمْ ، مُتَّفِقٌ عَلَيْهِ .
«غُرْلًا ، أَي : غَيْرَ مَخْتُونِينَ .

(దైవతిరస్కారం)లో నీచాతినీచమైన రకం. అందుకే ఇస్లామీయ షరీఅత్ ఇహలోక జీవితంలో దీనికి మరణశిక్షను నిర్ణయించింది.

2. కొంతమంది దైవప్రవక్త గారికి అగోచర విషయాలకు సంబంధించిన జ్ఞానం ఉండేదని, ఆయన సర్వాంతర్యామి అని తలపోస్తున్నారు. వీరి మూఢనమ్మకాలను, అంధవిశ్వాసాలను ఈ హదీసు పటాపంచలు చేస్తోంది. దైవప్రవక్త (సల్లం)కు అగోచర జ్ఞానం ఉన్నట్లయితే లేక ఆయన సర్వాంతర్యామి అన్న సంగతి నిజమయితే పై హదీసులో ధర్మభ్రష్టుల్ని ఆయన తన అనుచరులని ఎందుకు అంటారు? - ఆ తరువాత ధర్మభ్రష్టుల ఆసలు సంగతి బయటపడినప్పుడు హజ్రత్ ఈసా (అలైహిస్సలాం) తననూ, తన తల్లిని దైవాలుగా చేసుకున్న వారితో తనకు ఎలాంటి సంబంధం లేదని ప్రకటించినట్లుగానే ఆయన కూడా ఈ ధర్మభ్రష్టులకు తాను ఏవిధంగానూ బాధ్యుణ్ణి కానని ప్రకటిస్తారు కదా!

167. హజ్రత్ అబూ సయ్యాద్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ ముగప్పల్ (రజి) గారి కథనం : చూపుడు వ్రేలు లేక బొటన వ్రేలిపై కంకరరాయిని పెట్టి కొట్టడాన్ని దైవప్రవక్త (సల్లం) వారించారు. ఆయన ఇంకా ఇలా హెచ్చరించారు: ఈ కంకరరాయి వేట జంతువునూ చంపజాలదు. శత్రువునూ గాయపరచదు. (అటువంటిప్పుడు అలా రాయి విసరడం వల్ల లాభ మేంటి?) పైగా (అది దారిన పోతున్న వారెవరికైనా తగిలితే) దానివల్ల వారి కన్ను పగలవచ్చు లేదా పన్ను రాలవచ్చు. (బుఖారీ - ముస్లిం)

వేరొక ఉల్లేఖనంలో ఇలా ఉంది : హజ్రత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ ముగప్పల్ (రజి) గారి స్నేహితుడొకడు వ్రేలిపై కంకర రాయిని ఉంచి విసిరాడు. ఆయన అతణ్ణి ఆపి, “దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా రాళ్ళు విసరడాన్ని వారించారు.” ఆయన ఇంకా ఇలా అన్నారు: ఈ

۱۶۷ - الْحَادِي عَشَرَ: عَنْ أَبِي سَعِيدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْحَذْفِ وَقَالَ: «إِنَّهُ لَا يَقْتُلُ الصَّيْدَ، وَلَا يَنْكَأُ الْعَدُوَّ، وَإِنَّهُ يَفْقَأُ الْعَيْنَ، وَيَكْسِرُ السِّنَّ» مَتَّفَقٌ عَلَيْهِ.

రాయి వేటజంతువును చంపజాలదు (అటువంటప్పుడు రాయి విసిరి ఏం లాభం?) అంటూ అతడికి హితోపదేశం చేశారు. కాని ఆ వ్యక్తి మళ్ళీ అదే పని చేశాడు. అప్పుడు హజ్రత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ ముగప్పల్ (రజి) “ఒక వైపు నేను నీకు దైవప్రవక్త (సల్లం) కంకరరాళ్ళు విసరడాన్ని వారించారని చెబుతుంటే మళ్ళీ నీవు అదేపని చేస్తావా? ఇక మీదట నేను నీతో మాట్లాడను పో” అని కసురు కున్నారు.

(సహీహ్ బుఖారీలోని సంస్కార ప్రకరణంలోనూ, వ్యాఖ్యానాల ప్రకరణంలోనూ ఇంకా సహీహ్ ముస్లింలోని జంతువేట ప్రకరణంలోనూ ఈ హదీసు ప్రస్తావనకు వచ్చింది.)

ముఖ్యాంశాలు

ఇతరులకు నష్టం కలిగించే అపాయకరమైన పనులు చేయరాదని పై హదీసు ద్వారా వెల్లడైతోంది. అదేవిధంగా దైవప్రవక్త ఆదేశాలను ఉల్లంఘించి మొండివైఖరిని అవలంబించేవారితో మాట్లాడకుండా ఉండటం, వారితో సంబంధాలను తెగ త్రొంపులు చేసుకోవడం ధర్మసమ్మతమేనని తెలుస్తోంది. హదీసులో పేర్కొనబడిన ప్రవక్త అనుచరుల విధానమే ఇందుకు నిదర్శనం.

168. హజ్రత్ ఆబిన్ బిన్ రబీఅ (రజి) కథనం : హజ్రత్ ఉమర్ బిన్ ఖత్తాబ్ (రజి) గారు ‘హజ్రై అస్వద్’ ను చుంబిస్తూ ఇలా అనడం నేను చూశాను: “నీవు రాయి మాత్రమేనన్న సంగతి నాకు తెలుసు. ఎలాంటి ప్రయోజనాన్ని గాని, నష్టాన్నిగాని చేకూర్చలేవు. నేనేగనక దైవప్రవక్త (సల్లం) గారిని నిన్ను చుంబిస్తుండగా చూసి ఉండకపోయినట్లైతే

وفي رواية: أَنَّ قَرِيْبًا لَابِنِ مُغَفَّلٍ خَذَفَ؛ فَنَهَاهُ وَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنِ الْخَذَفِ وَقَالَ: «إِنَّهَا لَا تَصِيدُ صَيْدًا» ثُمَّ عَادَ فَقَالَ: أَحَدْتُكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْهُ، ثُمَّ عُذْتُ تَخَذِفُ؟! لَا أَكَلِمُكَ أَبَدًا.

۱۶۸ - وعن عابِسِ بْنِ رَبِيعَةَ قَالَ: رَأَيْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، يُقْبِلُ الْحَجَرَ - يَعْنِي الْأَسْوَدَ - وَيَقُولُ: إِنِّي أَعْلَمُ أَنَّكَ حَجَرٌ مَا تَنْفَعُ وَلَا تَضُرُّ، وَلَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يُقْبِلُكَ مَا قَبَلْتُكَ. متفق عليه.

నేను (ఎన్నటికీ) నిన్ను చుంబించేవాణ్ణి కాను (అని ఆయన అన్నారు).”

(బుఖారీ - ముస్లిం)

(సహీహ్ బుఖారీలోని హజ్ ప్రకరణంలో, ఇంకా సహీహ్ ముస్లిం లోని హజ్ ప్రకరణంలోనూ ఈ హదీసు పాండుపరచబడి ఉంది.)

ముఖ్యాంశాలు

1. హజ్ యాత్రలో 'హజ్రై అస్వద్' (నల్లరాయి)ని చుంబించటాన్ని చూస్తే క్రొత్తవారెవరికైనా అజ్ఞాన కాలంలోలాగా ఇస్లాంలో కూడా రాళ్ళను ఆరాధించడం జరుగుతుందేమోనన్న అపార్థం కలగవచ్చు. ఆ అపార్థాన్ని దూరం చేసే ఉద్దేశ్యంతోనే హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) నలుగురూ వినేటట్టు ఈ మాటలన్నారు. వాస్తవానికి ఇలా చుంబించడంలోని ఉద్దేశ్యం దైవప్రవక్తను అనుసరించడం తప్ప మరేమీ లేదు.

2. దైవప్రవక్త ఆజ్ఞల్లోని మర్కమేమిట్ మనకు తెలిసినా, తెలియకపోయినా ప్రతి విషయంలోనూ ఆయన్ని అనుసరించటం అవసరం. కొంతమంది ఈ హదీసును నిదర్శనంగా చూపెట్టి మహాత్ముల సమాధులను చుంబించడాన్ని, వాటిని ఆరాధించడాన్ని ధర్మసమ్మతంగా తలపోస్తున్నారు. కాని ఈ భావన సరైనది కాదు. ఎందుకంటే 'హజ్రై అస్వద్'ను చుంబించడం స్వయంగా ఒక ఆరాధన. ఇంకా చెప్పాలంటే అది 'హజ్' ఆరాధనలో ఒక భాగం కూడాను. ఆరాధనలన్నీ దేవుడు లేక దైవప్రవక్త (సల్లం) ద్వారా నిర్ణయించబడి ఉన్నాయి. ఇక వాటిలో హెచ్చు తగ్గులు చేయటానికి వీలేదు. వాటిని ఆదర్శంగా చేసుకొని ఆరాధనల్లో కొత్తపుంతలు తొక్కడం కూడా సరైనది కాదు.

